

thans in den waan komen, dat artsen met den doctorstitel bekwaamer zijn dan de artsen zonder dien titel. En dit zou pas met recht „misleiding en bedrog” zijn.

Aerdenhout, 5 Maart 1937.

J. J. LOUWERSE.

HUMBUG IN HET OFFICIUM NOBILE: „ARTS” EN „MED. DOCTS. ARTS”.

Met een badineerende beschouwing als die van collega OEPTS komen wij er niet, ook al is hij het er mee eens, dat „de Maatschappij krachtig stelling hoort te nemen tegen dat unfaire „med. docts.”. Laat men de principieele quaestie niet vertroebelen door ermee verwante misstanden erbij te halen, zooals bij voorbeeld het klakkeloos „Dr.” op elk adres gebruiken door collegae, geneesmiddelfabrikanten en anderen. Wie zich daardoor gestreeld wil voelen, moet dat voor zich zelf weten. Spreekt 99 pCt. van ons niet elken kellner met „ober” aan?

Iets geheel anders is het echter, als die poeha van den arts zelf uitgaat! Want om zich med. docts. arts te noemen is volkomen belachelijk en doelloos, behalve dan om indruk te maken op het publiek. Waarom de uitdrukking overbodig en misleidend is, meen ik in dit *Tijdschrift* van 20 Februari 1937 voldoende duidelijk uiteengezet te hebben.

„Reclame maken is den arts onwaardig” — in alle mogelijke varianten wordt dit in *Medische Ethiek* gepredikt. Nauwkeurig vertelt het boekje den jongen collega wat hij bij vestiging te doen en te laten heeft. Driemaal adverteeren is het maximum, en zoo voort. Maar over het misbruik med. docts. arts, een voortdurende ergerlijke, want oneerlijke reclame, wordt luchtig heengelopen. Die tegenstelling heb ik willen signaleeren en ik spreek nogmaals de hoop uit, dat de Maatschappij een saneeringsplan ten deze zal uitvoeren.

Collega OEPTS zegt: het publiek weet niets af van dissertaties en promoties. Volkomen juist! En daarom wordt de leekenconclusie getrokken, dat een „med. docts. arts” méér in zijn mars heeft dan een heel-doodgewone arts. Vandaar het reclame-effect, dat niet te rijmen is met de zoo graag aangehaalde waardigheid van het medisch beroep.

Het zij mij vergund mijn oproep om adhaesiebetuigingen te herhalen en nogmaals: ik zou zoo gaarne eens een verdediging van een med. docts. arts lezen. . . .

Groningen, 8 Maart 1937.

A. J. H. EBES.

De Redactie heeft inderdaad een mededeeling ontvangen van een arts, die zich als „med. docts. arts” bekend maakt. Hij is daartoe overgegaan, hoewel hij in beginsel het voeren van dien titel afkeurt, omdat hij meende te ontwaren, dat in de plaats, waar hij zich vestigde, en waar reeds één „arts” en één „med. docts. arts” waren gevestigd, de laatste het meeste aanzien genoot.

De Redactie acht de aangelegenheid thans voldoende toegelicht.

REDACTIE.

BERICHTEN.

Wetten, besluiten, enz.

Het ontwerp-ziekenverzorgingswet. — Het hoofdbestuur der Nederlandsche Maatschappij tot bevordering der Pharmacie heeft zich naar aanleiding van de laatste nota van wijziging van dit wetsontwerp met een uitvoerig adres tot de leden der Tweede Kamer gericht. Het hoofdbestuur vestigt daarin de aandacht er op, dat de bepaling van art. 10, derde lid, van het ontwerp, de apothekers in een geheel andere positie brengt dan de andere deelnemers. Immers voor artsen, specialisten, tandartsen en vroedvrouwen geldt de vrije keuze algemeen; voor apothekers is in beginsel hetzelfde stelsel gehandhaafd, doch de minister kan afwijking daarvan